

مجموّعه‌ای از
مناجات و ادعیّه‌های مختلف

سال ۱۵۰ بیع

سپه و سلطیم

لجنہ ملی امور فرهنگی بھائیان افغانستان

هند

فهرست مسند رجایت

عنوان	نماره	صفحه
مناجات‌ها	(الف)	
۱- مناجات‌های مناسب در محافل جمع.	۱	
۲- مناجات‌های درباره تبلیغ امرالله . . .	۹	
۳- مناجات شفاء	۱۶	
۴- مناجات بجهت حفظ از امتحانات الهی .	۱۳	
۵- مناجات مناسب در حلسوت تزئید معلومات امری	۱۴	
۶- مناجات برای تندیس و تنزیه اهل بیاء .	۱۵	
۷- مناجات‌های بجهت مقبلین امراللهی . . .	۱۶	
۸- مناجات‌های درباره طلب تأیید الهی .	۱۸	
۹- مناجات‌های مخصوص امام الرحمون . . .	۲۱	
۱۰- مناجات بجهت حفظ از شرمناوهضیین .	۲۳	
۱۱- مناجات‌های درباره اثقال	۲۴	

(الف)

اویسیه مخلصه

شماره	عنوان	صفحه	شماره	عنوان	صفحه
۱۲	مناجات مخصوص اذغال انانک...	۲۶	(ب)	اویسیه مخلصه	
۱۳	مناجاتهای سر سفره.....	۲۷			
۱۴	مناجاتهای بجهت ارادی شکرانه‌اللهی	۱۹			
۱۵	مناجاتهای مناسب مراسم ازدواج ..	۳۱			
۱۶	مناجاتهای مناسب مراسم جلسات				
۱۷	تذکر	۲۴			
۱۸	مناجات مناسب نوروز	۳۹			
۱۹	مناجات مناسب برای رهائی احباء				
۲۰	از سجن و زندان اعداء				
۲۱	مناجات هنکام صعود روح در بالین				
۲۲	محضر تلاوت میشود	۱			
۲۳	منتخباتی از الوج مختلفه مناسب				
۲۴	جلسات تذکر				
۲۵	ذکر در حق اهل قبور ..	۴۸			
۲۶	دعای وقت خواب	۴۹			
۲۷	دعای وقت بیدارشدن از خواب.	۵۰			
۲۸	دعای بجهت اکثر نوم پریشان دیده				
۲۹	نود	۵۲			
۳۰	دعای هنکام خروج از خانه	۵۳			
۳۱	ادعیه صلوة مولود	۵۴			
۳۲	دعای مخصوص اعضای شور	۵۵			
۳۳	دعای هنکام خروج از شهر	۵۶			
۳۴	دعای بجهت اولاد	۵۷			
۳۵	دعای در موقع کرفتاری	۵۸			
۳۶	حل اسماعلیم مرقوم در آب بجهت	۵۹			
۳۷	رفع امراض	۶۰			
۳۸	الواح حفظ از امراض و بلاحیا ..				

صفحه	عنوان	تاریخ	صفحه	عنوان	نماره
	نصر مبارک حضرت عبد البهاء رباره	- ٦٤		لوح مبارک احمد	١٢
٨٠	تیام بخدمت	- ٦٨		زیارت طلعت مبارک در روایا ..	١٣
	نصوص مبارکه در باره حکمت از حضرت بهاءالله و حضرت عبد البهاء	- ٧٠		زیارت نامه حمال اندس ابھی ..	١٤
٨١	نصر مبارک حضرت عبد البهاء در مرور وسائل وصول بحسن خانم .. .	- ٧٤		(ج) نصوص مبارک	
٨٢	نصر مبارک حضرت عبد البهاء در	- ٧٩		١- نصر مبارک از حضرت بهاءالله درباره صبر .. .	
	مورد عدل .. .	- ٨٤		٢- نصر مبارک حضرت عبد البهاء درباره تحمل بلایا .. .	
٨٤	نصر مبارک حضرت عبد البهاء در مورد عهد و میثاق .. .	- ٩٠		٣- نصوص مبارکه از حضرت عبد البهاء درباره خصوص و خشوع .. .	
٨٥	نصر مبارک حضرت عبد البهاء در باره مقام خانه ایکاتیات الهی در آن	- ٩١		٤- نصر مبارک حضرت عبد البهاء در مورد تلذوت کردن .. .	
	٨٦			٥- نصر مبارک حضرت عبد البهاء در مورد نفقت و عفو .. .	
	نصر مبارک حضرت عبد البهاء در باره نام نهادن اطفال .. .	- ٩٧		٦- نصر مبارک حضرت عبد البهاء در مورد تسليم و رضا .. .	

شماره

عنوان

صفحه

- ۱۳- نص مبارک حضرت عبد البهاء در
مورد رقص
۱۴- نص مبارک حضرت عبد البهاء در
باره بیوم شهادت حضرت اعلیٰ
۱۵- نص مبارک حضرت عبد البهاء در
مورد تنجه ضریب امرالله
۸۸

۸۹

۹۰

ساجاتهای مختلف که در ششون مختلف نازل شده

ساجاتهای که تلاوت آن در محافل جمع مناسب است

هوائد

ای پدر و کار این شهادات آشناست روی تو امد و گرفت کوی تو در سر بریزی
تزوی شهادت خوی دیگری تو این نهاد مبارک را در عالم گفت بر سر بریزت
استغفار و دعای صلی مرا هب کلیده بر سر زندگان باز سر زار کردند و با خود رفته
بگران از الطاف پر فاند تویی مقتدر و روانا تویی رینده و گشتنده و میندا

انت اکرم اعظم بال تعالی ع

هوالله

ای پروردگار ای آمرزگار این محفل بذکر
تو آراسته و این جمع توجه بملکوت تو
نموده دلها پر سرت است و جانها
در نهایت بشارت خداوند مهریانا
این جمع را شادمان کن و در ملکوت
خوبش کامران فرما گاه ببخشن پنهان
بده آکاه کن و ببارگاه ملکوت در آر
نوشی دهنده توئی بخشنده و مهریانا
آمین . ع ع

هوالله

خداآوند مهریانا این جمع در ظل رحمت
نو اند و این نفوس متوجه به ملکوت
نو خدا یا بندگانیم کرم عنایت کن
قرائیم از کفر آسمانی بخش ندارانیم به
حقائق انسیاء دلالت کن ضعیفیم قوت
آسمانی رسان فانی هستیم به عالم بقا
در آر محتاجیم و منظر نایید تو
اگر عنایت رسد قطره دریا شود نزهه
آفتاب گردید اگر از الطاف محروم ماند
از هر چیز بی بهره و نصیب شود
پس عنایت کن مرحمت فرما نا علم وحدت
عالم انسانی بلند نمائیم و نورانیت آسمانی

هوالله

پروردگارا مهریانا این جمع توجه به تو
دارند مناجات بسوی تو نمایند. درنهایت
نضرع به ملکوت تو تبتل کند و طلب
غفو و غفران نمایند خدا یا این
جمع را محترم کن این نفوس را مقدّس
نمایند و صلح عمومی انتشار دهند
شور فرما نفسون را مستثمر کن جمیع
در ملکوت خود داخل فرما و در رو
جهان کامران نما خدایا ما زلیلیم عزیزیم
فرما عاجزیم قدرت عنایت فرما فقیریم
از کفر ملکوت عیش نما علیلیم شفاغنایت
کن خدایا برخای خود دلالت فرما
و از شئون نفس و هیوی مقدّس ردار
خدایا ما را بر محبت خود ثابت نما و

شرق و غرب را احاطه کند جمیع
احزاب متحد شوند و حیات ابدی
جوینند و ترویج وحدت عالم انسانی
نمایند و صلح عمومی انتشار دهند
نوشی کریم نوشی معطی توشی مهریانا

ع ع

بر جمیع خلق مهربان فرما موفق بر
خدمت عالم انسانی کن تا بجمعیت بندگان
خدمت نمائیم جمیع خلقت را دوستداریم
و بجمعیت پسر مهربان باشیم خدا آیا توئی
مقدر توئی رحیم توئی غفور توئی بزرگوار.

ع ع

ای پوردگار این جمع محض محبت بایس
محفل آمدند و با کمال حب و وفا
حاضر شدند خدا آیا رویها را منور
کن ارواح را به بنارت کبری منبشر
فرما و چنمها را بناهدۀ آیات هدی
روشن کن و گوشها را باستماع ندائی
احلى ملتند نما پوردگارا خطاط کاریم
تو مغفرت کن گه کاریم تو عفو
فرما در پناه خود پناه ده نقصان را
بغفران خود کامل کن این نفسور
را از عالم اوهام برهان و بحقیقت دلالت
نما نا نعری حقیقت کنند از عالم

ساجات در باره تبلیغ امرالله
هوالله

پورگارا مهریانا شاهراه، هدایت بنمودی
و ابواب ملکوت بگشودی و بواسطه شمر
حقیقت تجلی فرمودی کوران بینا نمودی
و کران تنوا کردی مرده گان زنده فرمودی
و فقیران اغیان کردی گمراهان را راهیت
نمودی و نشه گان را به چشم، هدا
دلالت کردی مائیان لب نشه را به
دریا، حقیقت رساندی و مرغان آواره
را به گشن عنایت رعوت فرمودی
پورگارا جمع هستیم بندگان تو و فقیران
تو دور افتاده ایم مشتاقان تننه
چشم، تو ایم و درد مند درمان

ناسوت دور شوند و بعالم ملکوت
نzedیک گردند از جهان ظلمانی بفضای
نورانی درآیند از ظلمات امکان برهان
بانوار لامکان منور فرما مظاهر انوار کن
و مطالع آثار نما از غیر خود بیزار
فرما و مطلع بر اسرار کن ای پورگار
تو آمزگاری و دانسا تو بخشدیدی
و نوانا و نوثی قادر و بینا.

ع ع

در باره تبلیغ

امثلک بانوار شمس وجهک و نار سدرة
امرک بان توبیدنی فی کل الاحوال علی
خدمتک و تبلیغ امرک

رب آید عبارک علی تبلیغ امرک و
نشر نفعاتک و اعلا^۱ کلمتك بین السوری
اتک انت المقدّر علی ما تشاء و انك
انت المؤید الموفق الکرم

تو ایم در ره تو قدم نهادیم
و مقصده و آیزوی جز نشر نفعات
تو نداریم تا نقوس فریاد اهدنا
الصراط المستقیم برآرد و دیده
بمشاهده انوار رونن نمایند و از
ظلمات جهالت برهند و طایف حول
سراج هدایت کردن بی نصیان
نصیب برند و محروم محرم راز
نوند پروردگارا بعین عنایت نظر
نما تأثید آسمانی فرما نشتابت
روح القدس مبدول دار تابه خدمت
مو^۲ فوق گردیم و مانند شاهه های
روشن درین اقالیم بنور هدایت
بد رخشیم .
توئی مقتدر و توانا و توئی عالم
و بینا .

ع ع

هوا الابني

يا الله اسمك نفائي
 و ذكرك دوائي
 و قررك رجائي
 و حبك موئي
 و رحمتك طبي
 و معينك في الدنيا
 والآخرة و انت المعطي
 العليم الحكيم.

هوا الابني

اهي بان آهي و است تزكيه و ينار بامت صدقه اهادي اهادي كنديه من بانيه
 اهـي عذازمـي هـانـهـ ماـهـنـهـ ماـكـاـسـاـيـمـ وـ توـبـرـ كـارـكـهـ كـارـيـمـ وـ توـأـمـهـ كـاـ
 بـيرـهـ قـمـرـهـ وـ توـبـرـ دـكـسـكـيـرـ مـوـانـهـ ضـيـقـيـمـ وـ توـسـيـانـ چـرـحـتـ سـلـكـهـ
 هـنـضـلـ خـذـرـدـ رـادـصـرـنـ هـونـ خـرـيـشـ مـيـنـ خـذـاـهـ اـمـتـحـانـ شـيـمـ
 اـسـتـ اـمـتـحـانـ اـدـمـ بـهـيـانـ بـرـصـيدـ ماـاحـواـتـ کـيـنـ قـرـتـ بـخـسـرـهـ
 فـماـشـادـيـ دـوـبـوـحـونـ جـهـالـسـاـرـ بـرـجـوـتـ آـسـانـ هـونـقـ نـاـعـمـ

مناسب جلسات
ترشید معلومات

هواهی

اکی آتی چو لا رخوس استخدا فی طفل رخانیک و زنج دو اینها

قدسک و آنقدر با ای راموقده فی سده فردانیک توجه ای مکرت

اصدیک و ابتدا ای جردن عداینک ای بت عالم غمکل فی

جیع اشون اشیعیم لوا الاعطا ف الاحسان بی کهون آنک انت ای کم

اللطف اکی ای هرم

ای زان من داینه کمال چند زادی آستان مقدس هر دن بی شنی و بتکر

ای گنازه مولایم دایی همزان آنایم این وستان حسیقی دا زابریت حیح محتم

بهرشان بین طیان سری خواز اشتعلی افراد کشیش بیش بجهودت

دکاه چون علیبا ثابت متهم دن آنک انت المثل الغیر لوا بمع

بحجهت تقدیر اهل بهاء

هواسه

ای پروردگار اهل بساده هر مردم دی تسری و تسدیش بیش از هر کوکی
پاکی و ازادی عطا کن از ار تکاب هر کوکه نجاست و دا ز قود هر خاد
ههی بیش پاک دا زاده باشد و طیب طایه کرده سزا دار بندی ای تن

سدس شوند ولایت امتاب بجهشت امیت . ع ع

چواتمه

... مت نهنج داتمال بکرت و بحوال بمنادر بگو خدا هم اسکر با در کام گذاشت
 آنای خوش نمودی و این بچاره را پس از خود راه دادی تشنده جان
 بسب حیات بخشیدی و ماهی لب شسته را جذب ذات داده دی
 که بمحضی ذهن اکمات بکریم ازیم الرؤاب

هوالابهی

ای خدای مربان این زلک هستان بختت از ششم خایت
 و تازه بفراد این آزمصال هستان هایت را بر همت اینجان امیت
 پر دش و داین شاخ سزا دلکش ای ایف مزین بشکرده بگر کن ای
 در آیه معرفت را در آخوش صد حجت پسورد ای خداوند هر سینه
 ترا گزنا و هر در دندی را در مان بخش هر قیری را کنج رو این لالت کن
 و هر اسیر را از بکیر هر دادی بخش توئی تو نادینا و آکاد دشنه ایمه ایشان

دو باره طلب ناند

هوالله

ای خداوند مهریان عایقین فرما و موھنی بنما
تا همت بینوایان بلند گردد و بنده ها
بگسلیم و از بیگانکان بیزار شویم و هتو دل
بندیم و به نامی در دام عنقت گرفتار شویم
آتشی در دل بر افزاییم و حجات ماسوی
بسوزیم و چشم از مادون بدوزیم و به مشاهد
جمال در ملکوت ابهایت باز کیم

ع ع

هوانسه

ای پروردگار تائیخش در حقیقت حیات کن این بزمیره مازنل کن
این خمام مازنل اسلامی دیباطل نسیم جانشیز میزان دلماهی مرزا
زندگان بداران رستمی سیار داین گیاده افسرده راتر و مان نداشد قنطر
راجحت این کن صحابی هنوس ارباضن هلا اهلی ای قدیر جای
این عبد پدری توئی تو آن توئی بیهی ع ع

هولابی

... هست قدر بگردد این بنده است و این بسیار نیازی نمایند که ای
پروردگار این بیچارگان را چاکره بشنید و این بیچارگان را در این حلقه فراز و این
بی نوایان افضل و احسانی حلقه فراز این نهضت خسیده اند پس از خسته
پناهی داده این نهضران خنیف را توئی حمایت فرما

مناجات‌های مخصوص امام الرّحمن

هولابی

ای تقدیسه هست قدر بگردد مدحت دلگش آخوند بفرزندان کر
ای بی نیاز این گزینه اخوند را داشت آن بارگفت تمبل فدا و این بابل پرگزنه
هر چیز خانیت پردازده این نهضه اخوند خود را لالت فراز این لیلد را بده که هر چیز
خواهد

هو الله

ای خداوند مهریان این دختر ملکوت را
ناقید فرما و توفيق بخت نا بر امرت
ثابت و مستقيم ماند و مانند بلبل
گشن اسرار به ابدع العان در
جنت ایهی بسرايه و جمیع را
شادمان نماید و در میان بنات
ملکوت عزیز فرما و به حیات ابدیه
موفق فرما توئی بخنده و مهریان

ع ع

مُهَمَّا كَلَّمَ لِمَانْ يَأْشِي لَكَ قَوْمَ يَأْتِي فَإِذَا
كُلِّي مَنْ فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَاءُ وَمَدَرَّتْ كَنَارُ الْمُرْفَأِ فَلَمْ يَ
أَلْقَى سَوْرَ إِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَأْنِكَ لَا إِلَهَ
لَا إِلَهَ وَنَاطَرَ السَّمَاءُ بِالصَّبَقَةِ الْمُرْبَأِ وَعَنِكَ
مُلْكُنْ يَا يَاهْ غُورِيَّةَ أَنْتِيَافَكَ عَلَى زِمْرَكَ وَشَابَكَ شَمَّةَ
أَرْفَهُمْ يَا يَاهْ يَهْ يَهْ يَاهْ يَاهْ وَخَلْقَكَ تَرَامُمَ
الْمِهْ تَغْلِيْهِنَ الْمِهْ وَتَوَرَّهِمَنَ إِلَى زِيَمِكَ أَنْتَهُ
أَنْ لَا تَدْعُمِمَ يَهْ يَهْ طُنَاقَ عَلَيْهِ وَمُغَنَّمَ يَاهْ يَاهْ أَتْسِمَهُ
يَا يَاهْ الْمَلَكَ وَالْمُلْكُرُ وَسُلْطَانَ الْجَمَرَوْدَ يَاهْ يَاهْ
أَنْتَهُ كَتَ ظَهَرَ كَجَدَ لَا إِشَامَ وَحَمْكَرَ لَا إِشَامَ
خَافِيَّهُ زِيَمِكَ وَغَافِيَّهُ مِنَ طُهُورَكَ يَاهْ تَمَرَّ
أَجَهِنَكَ وَجَنُورَكَ لَمَّا حَنَظَهُمْ مِنْ أَمَارِيَتْكَ اللَّهُ يَهْ

بحث حفظ از شعر ناقصین

نَفْسُوا مِنْافِكَ وَجَارُوكَ يَا يَا يَلَهُ وَكَرُوا مِنْافِكَ إِنَّكَ
أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْمُهَبِّرُ الْعَلِيُّ الْحَكِيمُ .

مناجات درباره اطفال

هوالله

ای پاک بزدان این نهالان جویار هدا
را از باران ابر عنایت نر و نازه فرما
و بنسم ریاض احادیث اهتزازی بخشن و
بحراری شمس حقیقت جان نازه عطا نما
نا نش و نما نمایند و روز بروز ترقی
کنند و شگفتنه گردند و پر بار و برک
شوند ای پوره کار جمله را هوشیار کن
و قوت و اقتدار بخشن و مظاهر نمایند
و توفیق فرما که در نهایت برآزندگی
در بین خلق محنور شوند توئی
مقدر و توانا

ع ع

ای خدای مهریان ای رب الجنود شکر
تو را که این اطفال صغیر را بر بالغان
کبیر ترجیح دادی و بالطاق خوبی اختصار
رادی هدایت فرمودی عنایت کردی نورانیست
بخشیدی روحانیت دادی ما را موفق برآن
فرما که چون ببلوغ رسیم بخدمت ملکوت
پرد ازیم سبب تربیت دیگران شویم چون شمع
روشن کردیم و چون ستاره بد رخشیم توئی
دهنده و بخشنده و مهریان عبد البهاء عبار

مناجات مخصوص اطفال آنات

هو الله

ای جلیل اکبر این کیز صغیر را دختر
خوش اختر فرما و در درگاه احمدیت عزیز
کن از جام محبت لبریز نما نا شورو ولعی
انگیزد و منک و عنبری بیزد تؤسی
مقندر و نوئی دانا و بینا
ع ع

مناجات سر سفره

خداؤند ا چگونه ترا شکر نمائیم نعما تو
نا متناهی است و شکرانه ما محدود چگونه
محدود شکر غیر محدود نماید عاجزیم از
شکر الطاف تو و بکمال عجز توجه بملکوت
تو مینمائیم و طلب ازدیاد نعمت و عطای
تو میکیم نوش دهنده و بخشنده و
تواناع

(نقل از سفرنامه جلد اول ص ۳۱)

بحبـت اـدـای شـکـرـانـه الـهـی

هـوـاـنـدـه

اـیـ رـانـسـتـ شـکـرـانـدـهـ کـاـ، نـادـهـ بـخـانـهـ بـنـدـهـ بـکـسـیدـهـ بـکـوـنـدـهـ اـیـ خـداـنـدـیـتـ
 اـیـ پـرـوـکـارـلـیـهـ تـهـ سـاـیـشـ نـیـاـیـشـ قـدـرـ کـانـیـتـ اـکـلـیـنـ مـیـلـهـ بـرـسـنـ
 فـسـنـهـنـادـیـ دـایـنـ وـاـ حـرـتـ اـبـیـدـهـ بـرـوـدـوـشـ لـیـنـ فـقـرـاـوـیـ پـرـتـدـهـ
 بـرـیـکـلـ زـوـ اـنـوـرـ جـانـ بـدـیـ قـلـ هـرـشـدـ شـلـزـهـنـاـقـتـ اـنـرـمـوـنـدـهـ قـلـهـ
 شـدـ وـقـوـبـ رـاجـیـاتـ جـاـوـدـاـنـیـ دـاـوـ شـکـرـ تـوـ بـرـایـنـ هـوـبـتـ اـبـیـنـ عـنـتـ
 وـبـرـایـنـ هـوـبـتـ کـدـیـنـ فـسـنـهـ رـاهـانـ صـفـحـ ئـاسـیـ توـلـیـ کـرـیـمـ وـرـحـمـ وـمـبـانـ ئـعـ

مناجـات سـرـسـفـرـهـ
 هـوـالـلـهـ

نـرـانـیـ یـاـ الـلـیـ مـجـتـمـعـینـ عـلـیـ هـذـاـ الـمـائـدـهـ
 شـاـکـرـنـ لـنـعـمـتـکـ نـاطـرـیـنـ الـیـ مـلـکـوـتـکـ رـبـ
 انـزـلـ عـلـیـنـاـ مـائـدـةـ مـنـ السـمـاءـ وـ بـرـکـةـ مـنـ
 لـدـنـکـ اـنـکـ اـنـکـ اـنـتـ الرـحـمـنـ الرـحـیـمـ

(مـائـدـهـ آـسـعـانـیـ جـلـدـ ۵ـ صـ ۲۵ـ)

مناجات های مناسب در مراسم ازدواج

هوالله

ای خداوند این افتخار را سبب برکت آسمانی
 کن و اسباب اشتعال بنار محبت در ملکوت
 جاودانی فیضی عطا نما که هر دو در عنبه
 مقدسات مقرب گردند و بر محبت ثابت
 مانند و روز بروز در مقامات روحانیه ترقی
 نمایند و در بین خلق دو آیت باهره
 ایمان و ایقان شوند والحمد لله رب
 العالمین

ع ع

هوالله

... پس بشکران العذاف عال بی پرداز بکو ای دلبر کن ای محرب بیرتا
 سکر را کل این بخاره آواره بر ایحی حمایت الطاف مستقر و مباری فرمودی
 و دل نمود و شکر دانیا نمای خوشیدی ع ع

ای خداوند بی مانند بحکمت کبرايت اقرا
 در بین اقران مقدار فرمودی تا سلاله
 انسان در عالم امکان تسلسل باید و همواره
 تا جهان باقی بعیوبیت و عبادت و پرستش
 و ستایش و نیایش درگاه احادیث مشغول و
 مأْلُوف گردند و ما خلقت الجن و الانس الا
 لیعبدون حال این دو من آشیانه محبت را
 در ملکوت رحمانیت عقد اقران بیند و
 وسیله حصول فیض جاویدان فرما تا از اجتماع
 آن دو بحر محبت موج الفت برخیزد ولائی
 سلاله نجیبه مقدسه بر ساحل وجود ریزد
 منج البحرين یلتقطیان بینهم بزخ لا یبغیان
 فیا الا، رسکا تکلیان یخرج منهما اللولو
 والمرجان ای خداوند مهریان این اقران را
 اسباب تولید در و مرجان فرما انت انت
 العقدر العزیز الغفور الرحمن الرّحيم

ع ع

ای پیور رگار این عقد الفتن که برستش
 پاینده دار و این بند و کسیز را ارتباطی
 روحانی و جسمانی بخشن این اقران را نشکون
 فراوان ده و این ازدواج را سبب ابتهاج
 فرما بر روحانیت هر دو بیفزا و نورانیت
 بخشن تا هر دو در تهایت راستی و حقیقت
 پرستی بعیوبیت آستان مقدست موقع گردند
 جز تو نخواهند و جز تو نجویند و جز
 ذکر تو نگویند سرگشته کوی تو اند و
 آشته روی تو توفی عزیز و مهربان و توفی
 بخشنده و منان انت الموقف المؤید الکريم
 الرحمن .

ع ع

مناجات های مناسب جلسات تذکر
هوالله

هوالله
ای رب غفور این طیور شکور را نن
اسپر قسر مطمور گردید و جان
به بیت معمور پرواز نمود از راه خاکدان
رهائی یافتد تا در جهانی آسمان حیات
جاودانی یابند و بظل شجره، امید بستابند
و در جنت ابھی ملکوت اعلی بر ساخسار
بقا لانه و آشیانه نمایند وبالغان
بدیع و نعمات ملیح بتسبیح و تهلیل
بردازند ای خداوند مهریانا بنواز
مرغان چمن تو اند و بلبان گشن تو
در حد یقه، غفران لانه عطا کن و

ای پیور دگار این جانهای باک از جهان
خاک بیزار شدند بجهان تو پرواز
کردند و از کشور تاریک باقیمی روشن
صعود فرمودند درین آشیانه پست
دلتنگ بودند آرزوی آهنگ لانه، آسمانی
کردند دویدند و پریدند تا آنکه
رسیدند آمرزکارا بیامز مهریانا بنواز
ای بی نیاز ببخش و هدم و همراز
باش توئی آمرزند و درخشند و
بخشند و نوانسا، عبد البهاء عباس

هوالله

ای خویشاوندان آن شهید رست بلا
شهیدان راه بهاء اعظم مقربین درگاه
کبریا و نجوم ساطعه اعلی افق ایمانند
هر چند در جهان خاک سر باختند
ولی در عالم پاک گردن افراختند
خون مطهر بر تراب اغبر ریختند
ولی بذیل کبریا در ملکوت ایهی
آویختند و جام شهادت را در بزم
لقا با شهد و شکر آمیختند شما
که متعلقین آن نفسوس نورانی هستید
باید بجهت انتساب شادمانی کنید

بعحفل تجلی ابدی و جلوه ربانی ولقای
سرمدی فائز فرما و تا ابد پاینده
و برقرار رار توئی آمرزنه و بخشنده
و مهران .

ع ع

و کامرانی فرمائید و از وجود و سور
در این فضای نامتناقی پرواز کنید و از
خدا بخواهید که پیروی آن نفوس
رحانی نمایند . ع ع

ای پروردگار این دست مان بیار آن تو آند و سرست بیان تو برد پرده
آغوش بخشد و شیخ خارپشان بشنیده اند آفرینش اگرستنده ولی پوشش زیر
ما تو اند ولی زور مند حکم تو پوشی بانی تو باد و مهر بانی در جهان گیان سرطان
ودایوان بزدای جای بد در گیان باز رو نمی کن و دانید بکش و آفرینش آسان
برگزش شب تیره را روز فرا و روز نوروز را پیش زدن تویی تو نداو قلی بیست
تویی شنوا تویی بیستا تویی مهران .

ح ح

مناجات هنگام صعود روح که در بالین **تخته‌رخا** نعلوت نمایند و
بعد از صعود روح نیزتا قبل از دفن نعلوت میشود.

قوله تعالیٰ :

مَوْلَاهُ اللَّهُمَّ إِنَّمَا تَعْلَمُ بِأَنْفُسِكُمْ فَإِذَا
مَحَاجَكَ اللَّهُمَّ إِنَّمَا تَعْلَمُ بِأَنْفُسِكُمْ فَإِذَا
وَهَامَكَ لِكَ وَقَلَّكَ وَأَقْبَدَكَ وَتَبَوَّهَ
كَهْنَتَكَ وَتَنَاهَيَكَ وَتَنَاهَيَكَ وَتَنَاهَيَكَ
ثَرَانَتْكَ وَتَنَاهَيَكَ وَتَنَاهَيَكَ وَتَنَاهَيَكَ
مَطَافِكَ وَسَمَاءَ جُوبِكَ وَتَنَاهَيَكَ وَتَنَاهَيَكَ
جَعَلَتْ مَهْدَكَ حَاطِلَ أَمَانَتِكَ وَهُوَ الَّذِي يَهْأَلُهُ
الْمَهَامَاتِ لِلْمَاءِ أَسْتَلَكَ يَكْبَلَاتِ آنَارِ تَبَرُّهُ شُورِكَ
آنَ عَدَدَتْهُ مَا عَدَدَ فِي أَهْمَكَ وَمَجَعَلَهُ مَهَاجَرَهُ
رِحَابِكَ وَمُطَرَّدًا يَقْبُلُكَ آئِي رَبِّ أَنْهَدَ وَتَشَدَّدَ الْكَلْكَاتِ

مناجات ذیل دریکی از الواح از فم اظهر
جمال قدم نازل گشته نه بار نعلوت شود
قوله تعالیٰ ... باری منقطعنا عن الكل
این کلمات مشرفات رانه بار تکرار نمایند
إِنَّهُ لَهُوَ الْمَعْتَدُ المختار

يَا مَالِكَ الْأَسْمَاءِ وَفَاطِرِ السَّمَا، خَلِصَ احْبَتْ سَمِينَ
أَعْدَادَ، إِنْكَ سُلْطَانُ الْعَصَمَ، وَالْمَشْرِقُ مِنْ أَفْرِيَ الْبَدَأِ،
يَا صَلَ الْبَقَاءِ لِغَرِيْبِ الْجَهَآ، لَا تَقْطَعُ الرَّحَاهَ، فَانْصِرْ بُولَاهَ،
إِنْتَ السَّاحِكُ عَلَى مَا شَاءَ، وَفِي قِبْضَتِكَ مَلْكُوتُ الْأَنْشَاءِ،
فَدَشِّحْدَ الْأَنْيَابَ لِلْحَمَلِ الْأَجَابَ، أَنْ احْفَظْ الْأَصْحَابَ
يَا مَالِكَ الرَّقَابِ وَالْحَكَمِ فِي الدَّابِّ.

أَنْهَدْ مَا لِي هِيَ بِأَنَّكَ أَمْرَتَ النَّاسَ بِإِكْرَامِ الْقَمُورِ وَإِنَّ الدِّيْنَ
سَعْدَ إِلَّا لَكَ قَدْ وَرَدَ عَلَيْكَ إِذْنٌ فَاصْدِرْ بِهِ مَا تَشَاءُنَ لِسَانَاهُ
فَقُلْلَكَ وَبَحْرِ كَرِيلَهُ إِنَّهُ دَمَرْتَكَ أَكُونْ مُوْقِنًا بِأَنَّكَ لَا تَنْهَى
نَفْكَدَهَا أَمْرَتَ بِهِ مَادَكَ وَلَا تَنْهَى مِنْ نَسْكَهُ مُحَمَّدَ
عَطَاكَهُ وَصَعَدَ إِلَى أَنْتِي غَاطَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُ
الْواحِدُ الْمُقْتَدِرُ وَالْعَلِيمُ الْوَهَابُ . . انتهى

يُنَذِّرِكَ أَنْتَ لَكَ أَنَّ لَا تُخْبِتَهُ هَذَا الْلَّهُ الَّذِي صَحَّهُ
إِلَكَهُ مَنْ قَرَدَ وَمِنْكَ أَلْأَعْلَى وَجَتَّبَكَ الْمُلْكُ وَمَنَعَكَ فُرْقَةَ
لَا يُؤْلَمُ الْوَرَى مِنْ أَجْمَعِهِ مَهْدَاهُ مَا لِي هِيَ مُحَايِرُ أَهْدَاهُ
وَأَوْلَادِكَ وَأَهْلَافِكَ فِي مَعَالِمِ الْمَنَّ مَعَزِّزُ الْأَقْلَامِ
مَنْ ذَكَرْهَا وَالْأَلْسُونُ مَنْ وَصَفَهَا أَيْ رَبِّرَانَ الْفَقِيرُ لَهُ مَلْكُوتُ
فَنَافِكَهُ وَالْغَرِيبُ وَكَنْهَهُ فِي جَوَارِكَ وَالْمَعْنَانَ كَوْكَرَ
مَطَاوِيكَ أَيْ رَبِّرَ لَا تَقْطَعْ هَذِهِ مَادَهَهُ فَنَفِلَكَ وَلَا يَقْتَمَهُ
جُوْرِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُفْتَدِرُ الْمَعْزِزُ الْمَهَاسِلُ أَيْ رَبِّرَ قَدْ رَجَعْتَ
إِلَهُهُ أَمَانَكَهُ مَهْكِمَهُ لِسَانَهُ جُوْرِكَ وَكَرِيلَكَ الَّذِي أَهْبَطَ
مَلْكَكَ وَمَلْكُوكَ بِأَنَّ مَكْرِيلَ مَلَى عَنْهِكَ الْمَدْبُورُ بِعَنْكَهُ
وَالْأَفَكَ وَأَهْدَارَ أَقْبَارِ كَفْلِيلَهُ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُفْعَرُ عَلَى مَاتَنَاهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْفَعَادُ الْمَعْطَافُ الْكَرِيمُ الْمَفَارُ الْمَعْزِزُ الْمَلَامُ

جلسات تذکر

جمال قدم در لوحی مخاطباً به عنبرخان
مادر جناب سید اشرف زنجانی میفرمایند :

قوله تعالیٰ :

"بنام دوست مهریان :

ای مادر از فراق پسر منال بلکه بیال
این مقام شادی و سرور است نه مقام
کدورت و احزان قسم بافتاً صبح حقیقت
که در مقامی ساکن است که وصف آن
بقلم نیاید و ذکر آن ببيان اتمام
نپذیرد مقریش در افق اعلى ورفیقش
و مصحابش ارواح مقدسه مجرده و
طعماش نعمت باقیه مکونه اگر
بر جمیع من علی الارض آن مقام اقدس

ابهی بقدره سه ابره تجلی نماید که
از فرح و سور هلاک شود همچو
مدان او فانی شده در ملکوت باقی
بیقاء الله باقی خواهد بود این جای
شکر است نه شکایت اگر فرح از تو
مشاهده کرد برسورش بیفزاید و اگر
حزن بیند محزون شود بذکر الله مشغول
بانش و بفرح تمام بتایش ناطق شو حق
منبع با تست از پدر مهریان تر است
و از پسر مشفق تر در ارض طف مشاهد
کن که مادر پسر خود را فرستاد و در
راه دوست جان داد امروز سید روزه
هاست باید از شما ظاهر شود آنچه
از نساء قبل ظاهر نشده اینست سزاوار
عبدالله و اما او برخای حق راضی
باش و باو مو انس شو حال جمیع ملاه
اعلی بذکر پسرت ناطهد و بوصفن

الله ابھی

ای بازماندگان آن انوار لامعه ای اطفال
آن هیاکل مقدسه ای یارگار های آن
حقایق نورانیه هر چند پدر های
بزرگوار در میدان شهادت کبری جان
باختند و از حضیض ناسوت ادنی نا اوج
ملکوت ابھی تاختند و علم موهبت کبری
در ملا اعلی افراغتند ولی شما را
نیز تنها نگذاشتند اگر پدر صبور
نمود خداوند مهریانتر از پدر موجود است
اگر بدانید که در نزد پدر حقیقی آسمانی
چقدر عزیزیست البتہ بال و پر بگنائید
و پرواز نمائید و البتہ «علیکم یا احبا الله».

ع ع

میغول لو تسمعن نظیرین من النوق
الى الله الفرد الخبیر و عنقریب جمیع
اهل ارض مشاهده شود بتایش مشغول
نوند و بتراپش تبرک جویند فضل
پیوردگار تو بزرگ است غذیت شمار و باش
از صبر کنندگان .

رساله نصوص الواح در باره بقای ارواح

ص ۱۳

ذكر در حق اهل قبور

قوله الاعلى :

يا اهل الغرب و من الاعلى عليكم ذكر الله و
شاده و فضله و الطافه و سلامه و صلوانه
و كل ذكر خير كان في كتابه العبيان
يا اهل القبور سلام الله مالك الظهور
و ملکم الطور طوبى لكم بما فزتم
با الايام في ايام ارتعدت فرائص
الاريان البها عليكم و على اولكم و
آخركم و ظاهركم و باطنكم *

امر و خلق جلد ٤ ص ٧٣

او عیشہ مخلصه

دعای وقت خواب

قوله تعالى :

مَوْكَلُ الْمُكْرِمِينَ كُلُّ أَلْأَسْنَارِ
رَبِّ الْبَقِيرِ الْبَقِيرِ كَفَى أَعْتَارِ النَّوْمِ وَمَرْءُونَ مُشَاتِقَةً سَاهِرَةً نَبِرِ
غَرَاقِلَهُ وَكَفَى أَسْتَرْبِحُ عَلَى الْفَرَاغِيِّ وَأَنْدَهَةً بِإِغْرِيقِهِ
مُطْرَقَهُ رِئَنْ هَجْرَكَ آئِيَ رَبِّرَ أَوْدَهَتْ دُوْمَقِيَّ وَرَاهِنَهُ
يَمْبَنْ آفِيدَهَرِهَ وَآمَابِلَهَ وَآفَعَ رَاهِنَهُ كُلُّ الْفَرَاغِيِّ يَحْوِيلَهُ
وَآرَفَعَهُ مَهَهَبِتَهُ وَإِرَادَتَهُ إِلَكَهُ أَنَّتْ حَمَاطَهُ الْمَارَسِ
الْمُعَدِّرَ الْعَدِيرَهُ وَمَرْتَدَهُ لَا أَهِدَهُ مِنَ النَّوْمِ وَلَا مِنَ الْمُنْظَهِ
لَا مَا أَنْتَ تَهِيَّهُ أَنَا هَمْدَهُ وَنَفِيَ تَهْنِيَّهُ أَهِدَهُ مَطْلِعِي
مَا يَعْصُمُهُ مَرْفَعِهِ هَمْلَهُ حَذَا أَمْلَهُ وَأَمْلَ الْمَكْرِمِينَ
الْمُعَدِّهَ لَكَ يَا إِلَهَ الْمَالِمِينَ .

دعاهای هنکام بیدارشدن از حواب

قوله تعالیٰ :

اَنْتَ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ اِلٰهٌ اَنْتَ

لَكَ الْحُكْمُ مَا فِي السَّمَاوٰتِ وَالْأَرْضِ وَالْمُرْسَلُونَ
عَمَدَ فَيَقُولُنَّ مَا فِي السَّمَاوٰتِ وَالْأَرْضِ وَالْمُرْسَلُونَ
إِنَّمَا يَقُولُنَّ مَا يَنْهَاكُمْ رِبَّكُمْ وَرَبُّكُمْ كَرِيمٌ
إِنَّهُ اَنْتَ الْمُغْنِيُّ الْعَظِيمُ
الَّذِي اَنْتَوْلُ نَبِيُّكُمْ الَّذِي يَهُدِي اَهْلَنَّ سَلَاتِ
قَدَرْكُمْ وَمَطْعَمْكُمْ وَمُمْتَنِعْكُمْ يَاهُكِيلَكُمْ وَ
شَكِيرَكُمْ اَنَّكُمْ يَقْدِرُونَ عَمَّا تَرَكُمْ وَنُفُوزُ اِرَادَتِ
اَنْ تَجْعَلَ مَا اَنْتَبَتْ فِي سَابِقِ اَنْتَ اَسَاطِيرَ اللّٰهِ وَ
عَمَرَكُمْ فِي اَنْتِدَرَ اَوْلَادِكُمْ وَاحْكَمَ اَسَابِلَ الطَّهَرِ وَدَارَ
نَفِيلَكُمْ وَنَاتِحَكُمْ اَنْ رَبَّكُمْ قَرِيزَنْ مِنْ قَلِيلَكُمْ الْأَطْنَنْ خَيْرَ
اَلْأَسْرَرِ وَالْأَوْلَانِ اَنْهُ اَنْ فِي قَمَرِكُمْ رِيامَ الْأَمْسَرِ

قوله تعالیٰ :

مُوَالِسَاتِيُّ الْجَبِيْبُ

مَا رَأَيْتُ اَشَهَدَتْ فِي جَوَارِكَ وَالَّذِي اَسْتَجَارَكَ يَنْهَى اَنْ
يَكُونَ فِي كُفَّرِ جَنَّطِكَ وَجَهَنَّمِ حَاجَيْلَكَ اَقْرَبَ زَنْدَ مَاهِنِ
يَا اَنْوَارِ نَبِيِّكُمْ جَوَادَ طَاهِرِي بَنْدُورِ سَلَاجِ مَطَافِكَ .

دعای هنگام خروج از خانه

قوله تعالیٰ :

مُؤْمِنُ الْمُهَمَّةِ مُؤْمِنُ

أَمَّتَتْنَا إِلَيْكَ رَقْبَتِكَ وَأَخْسَنْنَا لِنَّ أَمْمَتْتَ مُؤْكِلاً عَلَيْكَ
وَمُؤْفِقاً أَمْرِي إِلَيْكَ فَأَنْزَلْنَا عَلَيْكَ مِنْ سَازِ رَحْمَتِكَ بُرْكَةً مِنْ
رَحْمَكَ ثُمَّ أَزْجَعْنَاهُ إِنَّ أَمْمَتْتَ سَالِمًا كَمَا أَخْرَجْتَهُ مِنْهُ
سَالِمًا شَفَعْنَا لَاهُ لَاهُ أَنْتَ الْفَرَدُ الْوَاحِدُ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

.....

از آثار مبارک حضرت بها الله جل ذكره الاعظم
نوم بريشان اگر دیده شود اين دعا را نلاوت
نمایند :

هُوَ الْعَلِيُّ الْأَقْدَسُ الْإِبْرَهِي

يَا مَنْ بِاسْكَنَ مَاجَ بَحْرُ الْفَرَحِ وَهَاجَ عَرْفُ
السُّرُورُ أَسْكُنَكَ بَيْنَ تَرِيَتِي مِنْ بَدَائِعِ فَقْلِكَ
مَا تَقْرَبُ بِهِ عَيْنِي وَيَفْرَجُ بِهِ قَلْبِي إِنَّكَ
أَنْتَ الْمَعْطُى الْكَرِيمُ

صلوة مولود

و نیز نماز مولود هم فرموده اند . حضرت
اعلیٰ جل ذکرہ
”پنج تکبیر، در تکبیر اول نوزده مرتبه
اتا کل بالله مُؤْمِنُونَ و بعد از تکبیر ثانی
نوزده مرتبه اتا کل بالله مُؤْمِنُونَ و بعد
از تکبیر سیم نوزده مرتبه اتا کل با لله
مُحِیْنُونَ و بعد از تکبیر چهارم اتا کل
بالله مُعِینُونَ و في الخامس اتا کل
بالله رَاضِيْنُونَ . ”

مولود که تولد میشود در گوش راست او
به مرتبه تلاوت نمائید
قد جئت بامر الله و ظهرت لذکرہ و خلق
لخدمته العزیز العحبوب .

امر و خلق جلد ۴ ص ۷۳

از آثار مبارک حضرت بها^ه الله جلت ذکرہ الاعظم
این رعا محصور اعضای سور است که غسل
از رخوی در انجمن تلاوت نمایند .

قوله تعالیٰ فی کتاب الہیکل
و اذا توجَّهَ احَدٌ إِلَى الْجَمْعِ يَحْوِلُ طَرْفَهِ
إِلَى الْأَقْفَ الْأَعْلَى وَ يَقُولُ (يَا الَّهُ أَسْأَلُكَ
يَاسِعَكَ الْأَبْهَى أَنْ تُوَيْدَنِي عَلَى مَا تُحَلِّ
بِهِ أَمْوَالُ عَبَارِكَ وَ تُعَمَّرَ بِهِ يَلَارِكَ إِنَّكَ أَنَّ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدَّسْرَ)

دعاى هنگام خروج از شهر

قوله تعالى :

مَوْلَاهُمْ مُهَمَّدُ الْكَرِيمُ الْمُظْلُومُ فِي جَهَنَّمِ الْخَيْرٍ مِنْ أَنْذِبَتْهُ
لَا أَنْهَا مَنْدُوكَ الدَّارِيَ الظَّلُومُ فِي جَهَنَّمِ الْخَيْرٍ مِنْ أَنْذِبَتْهُ
فَلَرَبِّيِ الرَّبِّيَ خَرَجْتُ مِنْ بَيْنِ مُنْتَهِيَّ بَعْدِ حَانِتَهُ
وَأَوْدَقْتُ نَفْسِي تَحْتَ حِفْظِكَ وَحَارَسْتُكَ أَشَالَكَ بِقُدْرَتِكَ
مَنْتَ بِهَا حَيَطْتَ أَوْلَادَكَ مِنْ كُلِّ ذَيْ فَلَسْرَةٍ وَذَيْ سِرَافَةٍ
وَكُلِّ طَارِيْمَ مَهْبِيْرَ وَكُلِّ نَاجِيْرَ مَهْبِيْرَ بَيْنَ حِفْظَتِيْنِ رَجَبَرَةٍ
وَقَنْيلَةٍ كُمَّ أَرْجَعْتُهُ إِنِّي مَكْتَبْتُ رَكْوَلَكَ وَقَوْلَكَ إِنِّي
أَنْتَ الْمُقْنَدِرُ الْمُهْمَمُ الْغَيْرُ.

در رویت هلال ماه قرائت شور
البهاء من الله عليك ايها القمر المنير في
كل حين و قبل حين و بعد حين .

(بجهت اولاد)

ثم استلک يا الله الوجود و مالک العیب
والشهود بان ترزقني ولداً " صالح " لیند کرک
في ارضك و يسكنك في بلادك ولو انك
جعلتني بهذا اللوح عنياً من كل اثر و شر
و ذكر و في هذا الحين اختم مناجاتي بما
نطق به اصفيائك رب لا تذرني فرداً و
انت خير الوارثين .

امر و خلق جلد ٤ ص ٦٩

از حضرت عبدالبهاء در خطایی است.
قوله العزیز :

حمل حریز و رعا یا حل اسم اعظم
مرقوم در آب و نوشیدن بهجت رفع امراض
اگر این دو عمل بتوجه تمام و قلب و
نیت پاک و انجذاب روح واقع شود
تأثیرش شدید است *

امر و خلق جلد ۴ ص ۶۸

در موقع گرفتاری ۱۹ مرتبه بخوانید

اللهم تراني منقطعاً إليك و منسكاً بك
فاهدني في الأمور ما ينفعني لعز امرك
و علو احبابك
و بعد تفكير نمائيد در امور آنچه بنظر
آید مجری دارد

مَا ذَا الْمَسْنُ وَ الْكَرَمُ وَ الْإِتْسَانُ لِمَا شَاءَهُ الْأَمْرَاءُ مَا
 كَانُوا أَمْهَلُوا بِهِ إِذْنَهُمْ بِمَا نَوَّا فَوْقَ كُلِّ نَعْيٍ مَا مُطْهِرٌ
 كُلِّ ظُهُورٍ مَا رَعَى مَا رَبِّهِمْ فَارِسَةٌ حَارِبٌ هَذِهِ الْدُّرْقَةُ
 بِرَحْبَرِ الْكَثْرَى وَ بِجُهُورِ الْمُظْمَنِ مَا جَوَادٌ مَا دَهَانٌ
 وَ أَخْفَقَتْ بِرَفِيقِكَ مِنْ جَهِنَّمِ مَا تَكَرَّهُ يَهُ فُؤَادُهُ إِنَّكَ
 أَنْدَرُ الْأَقْدَمَيْنِ وَ إِنَّكَ أَنْبَاهُ مِنْ هَذِهِ اللَّهُ عَلِيهِ بِالْأَمْرِ
 الْفَقِيرُ الْعَالِيَةُ فَانْتَهَى كُلُّ نَائِدٍ فِي هَذِهِ الْأَنْتَهِيَةِ
 كُلُّ نَقِيَّةٍ إِنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْمَعْوُبُ .

الواح حفظ امراء و ملائكة جمعا بالغ برسه له است:

له أول

قوله تعالى :

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ التَّعَالَى الْأَعْلَى
 تَبَعَّدَ اللَّهُمَّ مَا لَمْ يَرِدْ وَ سَيِّدُنَا وَ مَوْلَانَا وَ مُمْكِنُ
 وَ رَبِّيَّنَا وَ كَفِيرُ وَ مُبَارِي أَشَدَّهُ بِإِتْسَانِ الْكَوَافِرِ
 الْمُغَنِّمُ الْمُدْعَى لَا يَعْلَمُهُ سَوْلَةٌ يَعْلَمُهُ يَعْلَمُهُ حَارِبٌ هَذِهِ
 الْدُّرْقَةُ مِنْ كُلِّ سَلَوةٍ وَ كَافِرٍ وَ مِنْ كُلِّ شَطَانٍ وَ شَيْطَانَ
 وَ مِنْ كُلِّ أَفْرَادِهِ كُلُّ الْكَفَّارِ وَ أَخْفَقَهُ مَا لَهُ مِنْ
 كُلِّ أَوْجَاعٍ وَ أَلْمٍ مَا سَنَ يَمْكُرُ كُلِّ كُفَّارٍ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّكَ
 أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ كَفِيرُكَ تَعْلَمُ مَا شَاءَ وَ تَعْلَمُ مَا شَاءَ
 مَا يَارِكَ الْمُلْوَلُ لَا يُنْطَلِقُ الْمُعْطُوفُ لَا يَقْبِلُهُ الْإِتْسَانُ

لـ ٥٤

قوله تعالى :

مَهْمَّا كُلَّهُمْ لَا تُشَهِّدُنِي وَكُلَّ شَيْءٍ عَلَى إِنَّكَ أَنْتَ
سَمْوَاتُ اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَمْ يَرَنْ كُلُّ كُوْكَبٍ مُقْدَّسًا مِنْ ذِكْرِكَ كُلُّهُمْ
وَيَدِكَ لَا يَكُونُ بِيَمْلِكٍ مَا لَمْ يَكُنْ مِنْ قُدْرَتِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
وَإِنَّكَ أَعْصَمْهُ أَنْتَكَ اللَّهُمَّ مَا رَأَيْتُ بِأَنَّ يَخْفَى حَارِمًا
إِلَّا لَوْفَةُ الْمَهْمَّا زِيَادَةً كَثِيرَةٌ وَلَا يَمْلِكُهُ وَكَيْانِ
وَإِنَّكَ مِنْ تَفَاعِلٍ فَإِنَّكَ أَحْطَتَ كُلَّ شَيْءٍ طَبَّا وَأَوْدَتَ نَفْسَ
تَحْتَ جَنْبِكَ وَجَاهَتِكَ فَاحْفَظْهُ بِالْحَفَاظِ الْمَالِمِينَ .

لـ ٥٣

در لحن شیر مرد از قلم جمال قدم جل جلاله نازل : " اگرس
رینجن طلس این سان که از قلم رحمن جاري شده فراثت نما :

اللَّهُمَّ أَنْتَ أَنْتَ مَنْ يَغْرِبُ أَبْيَكَ وَمَنْ يَنْبَغِي أَنْتَ أَنْتَ
مَا يَرَكَ الْأَسْتَارَ وَغَلَبَ الْأَسْتَارَ مَنْفَعَكَ الْمُلْكَ
وَمَآقِدَارُ قُلُوبِ الْأَطْلَالِ أَنْ تَصْرِيبَ بِرَاسَاتِ قُدْرَاتِكَ وَقُوَّاتِكَ
وَعَنْظَمَتِكَ مِنْ فَرِسَةِ أَنْدَارِكَ الْذَّهَنِ نَفْعُوكَ مَهْدَكَ وَبَيْتَكَ
إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْرِنُ الْمُبْرِئُ .

این ذکر حصن است منین و لشکری است منین حفظ نامید
ونجات بخند . " الشیخ

لـ مارك احمد

قوله تعالى :

هـ الـ سـلطـانـ الـ عـلـيـهـ الـ كـبـيرـ

لـ هـ دـقـةـ الـ فـرـدـ وـ فـنـتـنـ هـ لـ آـفـارـ سـدـرـ الـ كـسـارـ
وـ الـ حـارـ قـدـ يـ مـلـيـعـ وـ فـنـتـرـ الـ سـلـيـمـنـ إـلـىـ حـارـ الـ لـلـهـ
وـ الـ مـوـجـهـنـ إـلـىـ سـاـكـنـ قـرـبـ كـبـيرـ وـ فـنـرـ الـ سـقـطـيـمـنـ
ـ لـ هـ دـهـ أـلـيـمـ الـ دـبـ قـيـلـ مـنـ نـيـاهـ الـ لـلـوـ الـ لـلـكـ الـ كـبـيرـ
الـ قـرـبـ وـ تـهـدـيـ الـ مـيـمـنـ إـلـىـ سـدـرـ الـ كـبـيرـ شـمـ الـ سـ
ـ هـ دـهـ الـ نـظـرـ الـ بـهـرـ قـدـ إـلـىـ هـ دـهـ الـ تـكـرـ الـ كـبـيرـ الـ دـبـ سـطـرـ
ـ بـنـ الـ لـلـاـرـ الـ سـلـيـمـنـ وـ بـهـ يـعـدـ الـ حـقـ مـنـ الـ لـلـاـلـدـ وـ مـشـرـقـ
ـ كـدـ أـشـ رـ كـبـيرـ قـدـ إـلـىـ لـجـرـ الـ لـلـيـنـ الـ دـبـ الـ نـسـرـ
ـ بـغـارـ الـ لـلـوـ الـ لـلـيـنـ الـ مـقـرـرـ الـ مـعـظـمـ

ـ آـنـ بـأـحـمـدـ فـانـهـ بـأـنـهـ مـوـالـهـ لـ إـلـىـ الـ أـمـوـ الـ سـلطـانـ

الـ سـلـيـمـنـ الـ عـلـيـهـ الـ كـبـيرـ . وـ الـ دـبـ الـ كـبـيرـ طـبـةـ
ـ هـ مـوـحـدـ كـبـيرـ مـنـ هـ دـبـ الـ لـلـوـ وـ إـلـىـ كـدـ يـاـسـرـ كـبـيرـ كـبـيرـ فـنـ
ـ هـ قـوـمـ فـاتـحـمـاـ مـدـدـ الـ لـلـوـ الـ كـبـيرـ مـرـضـتـ فـيـ الـ كـبـيرـ مـنـ
ـ كـدـ كـبـيرـ كـبـيرـ قـدـ إـلـىـ الـ سـلـيـمـانـ الـ كـبـيرـ وـ كـبـيرـ
ـ لـامـ الـ كـبـيرـ إـلـىـ أـنـثـمـ مـنـ الـ كـبـيرـ كـبـيرـ مـدـدـ كـبـيرـ الـ لـلـوـ الـ وـفـاـ
ـ بـنـ هـ دـهـ الـ كـبـيرـ وـ بـنـ طـبـةـ الـ كـبـيرـ الـ سـلـيـمـنـ فـنـ شـاـءـ
ـ كـبـيرـ فـيـ هـ دـهـ الـ كـبـيرـ وـ بـنـ شـاـءـ الـ كـبـيرـ إـلـىـ رـتـبـ
ـ سـبـلـاـ كـلـ بـنـ قـوـمـ إـلـىـ كـبـيرـ كـبـيرـ الـ كـبـيرـ كـبـيرـ مـجـمـعـ
ـ أـنـثـمـ الـ كـبـيرـ مـنـ كـبـيرـ حـارـ بـهـاـ . مـاـ لـامـ الـ كـبـيرـ لـامـ
ـ الـ كـبـيرـ بـهـرـ بـهـرـ لـامـ بـهـرـ . لـامـ بـهـرـ وـ لـامـ بـهـرـ مـوـكـبـونـ
ـ بـهـرـ بـهـرـ بـهـرـ .

ـ كـنـ بـأـحـمـدـ لـأـنـشـنـ فـلـيـقـ بـنـ فـمـخـشـ مـمـ دـكـرـ أـمـامـ

فَمَا أَنْكَرَ عَنِ اللَّهِ فِي أَذْلِ الْأَرْأَلِ إِنَّ أَكْرَمَ الْأَيْدِيهِنَّ
 فَأَنْكَفَتْ يَدُهُ أَحَدُهُ هَذَا اللَّهُمَّ إِنَّمَا أَقْرَأْتَهُ فِي أَيْمَانِهِ وَلَا تَكُنْ
 مِنَ الظَّاهِرِينَ لَبَنَ اللَّهِ قَدْ قَدَرَ لِغَارِبِهِ أَجْرًا مَاقِرَ مَهْبِطِ
 مِنْ هَادِهِ الْعَقَمِنَ كَذِيلَةَ سَنَاتِهِ يَكْفُلُ مِنْ وِدْنَاءِ
 رَحْمَةِ إِنْ لَدَنَا لِتَكُنْ مِنَ النَّاكِهِنَّ فَوَاللَّهِ مَنْ كَانَ مِنْ
 عَنْدَهُ أَوْ حَسْنٍ وَبَدَأَ هَذَا اللَّهُ يَحْدُثُ مِنْهُنْ بِرَبِّ اللَّهِ
 خَزَنَةٍ وَيَكْرِفُ فَرَهَ وَيَنْزِعُ رَكَبَهُ وَإِنَّهُ لِبَوْلِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۖ

فَمَنْ ذَكَرَ مِنْ لَدَنَا كُلُّ مَنْ كَنَّ فِي كَذِيلَةِ اللَّهِ الْمَلِكِ الْمُكَبِّرِ
 الْجَمِيلِ مِنَ الْذِيْنَ هُمْ أَنْسَا بِاللَّهِ وَمَا لَهُ بِيَمْنَةِ اللَّهِ
 فِي دُونِ الْقِبْلَةِ وَكَانُوا عَلَى شَاهِيْنِ الْمَقْرَبِ لِمَنْ أَتَالِكِنْ ۚ

(1) از هم ذکریں لدنا ... تا آخرین حارله در ترجمه
انگلیس حضرت ولی امرالله نایده است.

فِي أَمَانَةِكُمْ كَعَيْشَ وَغَرَبَشَ فِي هَذَا الْتِسْعِ الْمَهْبِطِ
 وَكُنْ مُسْتَغْشِيًّا فِي حَمْيَنْ وَحَمْيَنْ لَكَ بَعْلَ قَبْدَ وَكَوْ
 تَفَرَّبَ يَسْتَوِيْنَ الْأَطْهَارَ وَيَنْعَلَكَ كُلُّ مَنْ فِي الْسَّلَوَاتِ
 وَالْأَرْمَهِنَ وَكُنْ كَمُلَّةَ الْتَّارِلَادَانِ وَكَوْسَرَ الْعَلَازِ
 لِرَجَاهِنَ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُخْبَنَ وَإِنْ بَكَلَ الْحُسْنَ
 فِي سَبْلَيْنَ وَالْقَلَةِ لِأَجْلِ أَشْبَنَ لَا تَعْطَرِبَ فَتَوَكِّدَ
 مَنْ اللَّهُ بَكَلَ وَرَبَّتِيْنَ أَلَادِهِنَ لَأَنَّ الْشَّاسِ
 بَنْسُونَ فِي سُلَلِ الْوَهْمِ وَلَئِنْ لَهُمْ مِنْ مَصْرِيْعَنَوْ
 اللَّهُ يَسْتَوِيْهُ أَوْ سَمَّا نَفَاعِيْهِ بِمَادِيْرِيْمَ وَكَذِيلَةَ
 أَشْهَدَنَاهُمْ إِنَّكَ مِنَ النَّاكِهِنَ كَذِيلَكَ حَائِسَ
 الْكَنْنَ بِنَهِمْ وَقَلْمَنْ وَعَنْكِهِمْ مِنْ سُلَلِ اللَّهِ
 الْمَلَكِ الْعَظِيمِ وَإِنَّكَ أَنْتَ أَمْبَرِنَ فِي ذَاطِرَيَانَ الْمَدِيْنَ
 أَعْرَضَ مِنْ هَذَا الْجَمَالِ فَتَنَدَّ أَمْرَضَ كَمِنْ الْمَرْسِلِ مِنْ قَهْشَلَ

زيارة طلعت مبارك درويا

فؤه عماي :

حَمْدُ اللَّهِ الرَّبِّ

ذَكْرُ اللَّهِ فِي شَجَرِ الدِّرَاقِ أَنْ لَا يَخْتَارَنَا ضَيْقٌ إِلَّا كُمْ
أَنْ لَا يَعْلَمُنَا مِنْ ذِكْرِنَا إِلَّا بِالْمُكْثَرِ فَإِذْ كُرِنَ فَلَذْ
فَدْ غَابَ جَسَالُ الْبَرِّ وَمَكَتَ بَذْلَكَ كُلُّ الْمُعْنَى فَلَذْ
أَحْزَرَتَ كُلُّ الظُّبُورِ وَإِنَّكَ أَنْتَ مَا ذَكَرْتَ أَنَّمِنْ فَلَذْ
غَبَّلَانِي فَلَمْ يَخْرُدْ إِلَّا بِرِزْقِنِي فَلَذْ بَرِّي أَنَّمِنْ
كَتَفَ ظَهَرَ مِنْكُمْ وَكَانَ فَهْكُمْ فِي بَرِّي مَعْدُورِي فَلَاحْفَظْ
كَنْكَلَ وَالَّذِينَ مِمْ كَانُوا فِي بَيْكِهِنْ فَلَكِي إِنَّمِنْ وَذَكَرِي مَعْنَى
أَطْمَمْ يَاتِيَ جَلَّنَا هَذَا اللَّهُ تَعَالَى لِنَسِيَهُ لِنَسِيَهُ
رَتْهُ زَوْافَعَ اللَّهِ الرَّبِّرِي الْمُكْبُورِ وَأَرْسَلَنَا مِنْ هَذَا الْقَبْعَرِ

كَوَافِيَةُ الْقَنْدِيلِ كُلُّ كُفُرِنَ دَخَلَ فِي رَحْلَيْرِ الْمُكْبُورِ مُطْفَئِ
لِكَنْ فَالْمَلَئَةُ وَتَجْرِيَتْهَا نَمْقَيْسَهُ إِلَى وَصْرِيَرِ شَهْمُورِ
وَمِنْ بَعْدَهَا هَذَا اللَّهُ وَكَانَ فِي قَلْبِهِ حَبْ سَوْلَاهُ
لَمَرْدَى فِي الْنَّاسِ مَا أَرَادَ فِي لِقَاءِ اللَّهِ الرَّبِّرِ الْمُكْبُورِ
كَدَبِكَ مَنْتَأَ طَلَكَ مِنْهُ اخْتَرَى لِتَكُونَ رَامِسَهُ مِنْهُ وَمِنْ
نَقِيَهُ فِي هَذِهِ الْأَيَّامِ مَتَّهُ لَمَأْرِكَهُ الْقَرْبَونَ مُنْ
دَرِكَيْنَ دَدَتَكَلَ مَنْ فِي بَيْنِكَ لِمَدَكَ بَيْنِكُمْ مُهَمَّ
شَلُونَمَنْ الْأَسْرَرِهِمْ بَخْتَمُونَ بَعْدَ ارْفَقَرَالِيَ الْنَّسِينَ
مَشَّهَهُ اللَّهُ إِلَى الَّذِي هَاجَرَعَهُ مَهْدِهِ وَهَدَاهَا
وَمَهَاكَمْ يَا لَعْنَى إِنْ اشْتَمَعَتْهُنَوْنَ دَالِيَهُ مُلِيكَمْ وَعَلَى
الَّذِينَ مِمْ كَانُوا لَهُمْ يَوْكَلُونَ .

الشِّرِّكُونَ إِلَيْهِ الدَّرَكَاتُ التَّقْلِيْدِ وَأَنْهَمُ بَيْانَ مِنْ هَرْلَكِ
نَقْدُ عَوْنَوْفَ اللَّهِ وَمَنْ فَازَ بِلِيَابَكَ نَقْدُ فَازَ بِلِيَابَكَ اللَّهِ
نَطَقَنَ لِيَسَنَ آمِنَ بِكَ وَبِاَمَاِيكَ وَخَفَعَ بِلِطَابِكَ وَسُرِّفَ
بِلِقَافِكَ وَمَكَعَ بِرِهَافِكَ وَطَافَ فِي حُوَيْكَ وَحَفَرَ
رَطْفَاً مَرْغِيْكَ قَوْمَكَ لِيَنَ ظَلَّكَ وَأَنْكَرَكَ وَكَرَبَلَيْكَ
وَجَاهَهَ بِلَطَابِكَ وَحَارَبَ بِنَثْرَكَ وَأَنْتَهَرَكَ
وَجِيْكَ وَجَادَلَ بِزِهَارِكَ وَفَرَّمَ حُوكَّكَ وَأَنْتَدَارَكَ
وَكَانَ مِنَ الشِّرِّكِيْنَ فِي الْوَاعِيَةِ الْقُدْسِيَّةِ مِنْ إِصْبَرَ الْأَنْسِ
كُفُوْمَاً . كَيْ دَاهِيْنَ وَسَعْيَمِيْنَ فَارِسِيْلَ إِلَيْهِ مِنْ بَعْدِهِ بِرِ
رَمْتَنِكَ وَهَنَائِكَ نَفَسَعِيْدَ قَدْسِيْ الطَّابِكَ لِتَنْزِيْبِيْنَ مِنْ
نَقْشِيْنَ وَحَسِنَ الدَّهْنَيَا إِلَيْهِ خَطْرِ قَرِيْكَ وَلِيَابِكَ إِلَكَ أَنَّتَ
الْقَنْدَرِ مَلِنَ مَا نَسَاءَ وَإِنَّكَ كَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ سُبْطَا

النَّاسَ الَّذِي ظَهَرَ مِنْ نَفِيْكَ الْأَطْلَنَ وَأَنْهَمَهُ
أَنَّهُ طَلَّعَ مِنْ جَهَارِكَ الْأَنْهَمَهُ طَلَّكَ نَاطِهِرَ الْكَبَارَ
وَمُلْطَانَ الْقَنَازَ وَمَلِكَكَ مَنْ فِي الْأَرْضِ وَالْسَّماءَ أَنْهَمَهُ
إِنَّ يَكَ ظَهَرَ سُلْطَنَةَ اللَّهِ وَأَنْهَادَهُ وَمُطْهَنَةَ الْكَسَرَ
وَكَبِيرَاتَهُ وَيَكَ أَشْرَقَتْ شَعْوَنَ الْقَيْدَمَ فِي سَازَ الْقَنَازَ
وَطَلَّعَ بِجَاهِ الْقَنَزِرَ مِنْ أَنْقَرِ الْمَدَازَ وَأَنْهَمَهُ إِنَّ
يَسَرَرَكَهُ مِنْ قَلْبِكَ ظَهَرَ حَكْمَ الْكَافِ وَالْقَنَزِرَ وَمَدَّهُ
بِرَسَرَ اللَّهِ الْكَبُونَ وَبُدَرَخَ الْسِّكَاتَ وَبُعْثَرَ الْطَّهُورَاتَ
وَأَنْهَمَهُ إِنَّ جَاهَارِكَ ظَهَرَ جَاهَ الْمَعْنَوْرَ وَبُوْجَهَهُ
لَاجَ وَجَهَ الْعَصُوْرَ وَبِكَيْكَهُ مِنْ مَشِيدَكَ قُبَلَ بَهَنَ
الْسِّكَاتَ وَسَكَدَ الْمَغْلِمَشَنَ إِلَيْهِ الْأَنْدَرَةِ الْمُلْمَاءَ وَ

كُلَّهُ مَا جَاءَ اللَّوْقَةَ، الْمَلَوْقَةَ وَبَعْدَهَا الْمَلَوْقَةَ
أَنْتَهُدُ رِيَانَ مَارَاثَ مِنَ الْأَهْدَاعِ حَلَوْمًا عَنْهُكَ كُنْتَ
بِنِ الْمَاهِيَّةِ فِي فَسَرَابِ الْمَلَامَةِ كُنْتَ تَحْتَ الْمَلَامَةِ
وَالْمَلَامَةِ وَمَرَّةً كُنْتَ تَحْتَ سَيْفِ الْأَقْدَارِ وَمَعَكَ كُلَّ
ذِكْرِ أَمْرَتَ الْمَسَاسَ بِمَا أَمْرَتَ مِنْ لَدُنْ حَمْرَ حَكِيمِ
وَجَنْ يُفْتِرِكَ الْفِدَاءَ وَتَسْبِيَ الْيَلَاقِ الْفِدَاءَ أَسْلَمَ اللَّهَ
يَكَ وَبِالْمَهْمَمَ أَشْعَافَ وَجْهَهُمْ مِنْ آنَوارِ وَجْهِكَ
وَأَتَعْلَمُ مَا أَمْرَلَمْ هَبَّا لِنَفِيكَ أَنْ يُكْفِرَ السَّمَاءُ
الَّتِي جَاءَتْ بِنَكَ وَهَنَّ خَلْفَكَ وَبَعْدَ قَبْضَتِهِ
الْمَدْنَى وَالْأَخْرَقَ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُتَكَبِّرُ الْمُعْمَلِيُّ الْمُعْنَبِرُ
الْمُغْنِمُ الْمُرْتَبِمُ سَلَّمَ اللَّهُمَّ مَا رَأَيْتَ مُكْلَفَ الْمُتَكَبِّرِ
وَأَدَافِهَا وَأَغْمَانِهَا وَأَنْتَهَا وَأَمْرِيَّهَا وَفُرِعِيَّهَا

يَدَوَاهُ أَشْيَاكَ الْمُنْسَى وَمِنْيَاكَ الْمُعْلَمَةِ أَخْنَطَهَا مِنْ
شَرِّ الْمُعْنَدِيَّ وَمُجْنَدِ الْمُعَالِمَةِ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْدِرُ
الْمُقْدِرُ مَلِيُّ اللَّهُمَّ مَا رَأَيْتَ مُعْلِمَكَ الْمُلَوْمَةِ
وَرِمَايَكَ الْمُغَافِرَاً إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ ذُو الْمَغْرِبِ الْمُطَهِّرِ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمُغَنِمُ الْكَرِيمُ .

نوص مبارکه

در باره صبر

حضرت بها^ه الله در لوحی میفرمایند .
قوله الاعلی :

پس در هیچ وقت و احياناً از نزول
بلايا و محن محنون نباید بود واز
ظهورات قضا^ه و رزایا معموم و معموم
نشاید شد بلکه بعروة الوثقى صبر
باید تمسك جست و به حبل محکم
اصطبار ثبت نمود زیرا اجر و ثواب
هر حسن را پروردگار به اندازه و حساب
قرار فرموده مکر صبر را که میفرماید
اتما یوفی الطائبین اجرهم بغير حساب .

امر و خلق جلد ۳ ص ۴۲۶

در باره تحمل بلايا

هوالله

ای آوارگان سبیل الهی از وطن ما^ه لوف
بسیب طغیان هر ستمکار عسوف دور و
مهجور شدید و در راه خدا آواره از
نطاول هر متکبر مغزور این پریشانی هرجند
بلاعی ناکهانی بود ولی در سبیل حضرت
رحمانی و در محبت جمال بزرانی بود
کهذا شرین و گوارا است هر بلا که سبیش
نفس و هوی باشد آن دوزخ و جحیست
و هر ابتلا که بسبب ایمان و هدی باشد

در باره خضع و خشوع

از حضرت عبد البهاء است قوله الحکیم:
در سفرنامه است:

خاضع و خاشع باشید زیرا انسان تا خود
را نیک نمیداند بلکه خویش را عاجز می
بیند و فاقد میداند رو به ترقی است
ولی به محض اینکه خود را خوب دانست
و گفت من کامل هستم غور و دنون حاصل
نماید .

امر و خلق جلد ۳ ص ۹۲

قوله العزیز :

• نباید نفوس را توهین نمود و به
جهالت نسبت داد که تو ندانی و من
دانم باید بجمعیغ نفوس به نظر احترام
نظر کرد .

امر و خلق جلد ۳ ص ۹۸

نعمیم مقیم در نتایج و شمر باید نظر
کرد نه در حال حاضر مانند هر بی بصر
عنقریب ملاحظه نماید که پرجم علم
تقدیس احیای الہی موج بر آفاق زند
و این اشراق خاور و باختصار را روشن
نماید و علیکم التحیة والسلام

ع

نقل از کتاب نار و نور

در مورد شفقت و عفو

از حضرت عبدالبهاء است.
قوله العزيز :

نماین بالعکس معامله نمائید یعنی زخم
ستمکاران را مرهم نهیید و درد ظالمان
را درمان نماید اگر زهر دهند شهد
رهید اگر شمنیر زند شکر و شیر بخشد
اگر اهانت کنند اعانت نمائید اگر لعنت
نمایند رحمت جوئید در نهایت مهربانی
قیام نمائید و به اخلاق رحمانی معامله
کنید و ابداً "بکمه" رکیکی در حقستان
زبان نیالائید . *

امر و خلق جلد ۳ ص ۲۲۸

در مورد تسلیم و رضا

هوالله

ای بندۀ حق راضی بقضای باش و آنجه
مقدر فرموده خشنود گرفمجو گوان بمرگ
آنچه آرزوی انسان است خیر انسانست
چه بسیار آرزو که عدو جانست پسر
امور به ید قدرت حق تسلیم نما و از
خود خواهش مدار البته فضل حق شامل
کردد و آنجه خیر و صلاح است حاصل
شود و البهاء علیک

ع ع

هوالله

این یوم یوم قیام بخدمت است و عبودیست
 آستان احادیث تا حیات باقی است تعجیل
 نمایند و تا بهار را خزان در بر نگرفته
 و شفا را بیماری غالب نشده قیام نمایند
 درین یوم هدایت نفس بصراط مستقیم
 مفناطیس تائید الهی است نفویکه خود
 را وقف این امر نمایند در رضوان حفظ
 الهی هستند هر که در این یوم سک
 کلمه حقیقت نطق نماید آن کلمه لازال در
 توزع و حرک خواهد بود و هرگز معدوم
 نخواهد شد.

ع ع

حضرت بهاء الله میفرماید:

قوله الحکیم :

“از نغور که حکمت به او عنایت نداه
 استکدر بوده ازو سو’ ال نمودند
 بچه تدبیر در اندک زمان بر اکثر
 اقالیم ظفر یافتنی ذکر نمود روست را
 حفظ نمودم نگذاردم دشمن نمود و
 دشمن را سعی نمودم تا روست شود
 و این کلمه معقول است طوبی للعاملین.”

امر و حلق جلد هجر ۱۱۱

حضرت عبد البهاء میفرمایند :

قوله الاعلى :

در الواح الهی ذکر حکمت گشته و بیان
مراعات مقتضیات مکان و وقت شده مرار
سکون روحی و شیوه عنصری نبوده بلکه
مرار الهی این بوده که شمع در جمع
بر افروزد نه در صحرای بی نفع ما فیض
الهی بر ارض طیبه نازل گردد نه ارض
جزء و الا خاموشی شمع را حکمت نتوان
کفت و پریشانی جمع علامت وحدت نتوان
شعر افسردگی و مردگی حیات و زندگی
تعبیر نشود و ناتوانی و درمانشگی
هوشمندی و زیرکی نگردد .

در مورد وسائل وصول بحسن خاتمه

حضرت عبد البهاء در لوح احبابی بیزد میفرمایند :

قوله تعالی :

اما وسائل وصول بحسن خاتمه این است که
باید از عجب و کمر احتراز نمود و خود بستند
را میغوض داشت و در جمیع اوقات شرمصار
بود و از نفس و هوی بیزار و از اهل فتور
و غرور درکار و ثابت بر عهد و میثاق
و علیکم البهاء الابهی *

ع ع

در مورد عدل

در مفاوضات است قوله العزيز:

اگر شخصی به دیگری تعدد نماید متعددی علیه
باید عفو نماید اما هیئت اجتماعیه باید
محافظه حقوق بشریه نماید ... همچنانکه عفو
از صفت رحمانیت است عدل نیز از صفت
ربویت است خیمه وجود برستون عدل قائم
نه عفو و بقای بشر بر عدل است نه عفو.

امر و خلق جلد هم ۱۷۷

درباره عهد و میثاق
خ یزد ۱۳۹۵

نهاشته

ای توجه الی آنده ولبسته ای باری چون مردانه باشند
در زبان ایمکان کشش حباب در فتح قاب فرمود و پرتوی آفاقت مک
نمکوت را در شن فرمود و جام غیر عظیم پست و در زخم است مار زمزمه
سرست فرمود و خان شد و شوقی در قلب آفاقت آنداخت که شش
شدید باوج خلاصی زد . پس با غرض بددا آورده خانه ایم
و خوش فرمود و لوله در آفاقت آنداخت و نزد دارکان این آفاقت محل
صد و دوی گستردم سودای خامی گفته که این نشسته چیزی را از دنیا نمی شود
برزم همد را از نمایند هیبات هیبات این بزنگون .

۷۴

در نام نهادن اطفال

مرکز میتاق جل اسمه در لوح مستر جاکسن
میفرمایند :

در خصوص نام نهادن اطفال استفسار نمود
بودی هر طفّل را که وضع اسم خوانید محفلی
بیمارانید و آیات و مناجات تلاوت کنید و تبتل
و تصرع بد رگاه احادیث نمائید و از برای طفّل
حصول هدایت رجا کنید و نائید و شیوت
و استقامت بخواهید بعد نام بنهید و شربت
و شربنی صرف نمائید این تعمید روحانی
است . . انتهی

(مائدۀ آسمانی جلد ۲)

در باره خانه ایکه در آن آیات الهی تلاوت
شود

حضرت عبدالبهاء در بدایع الآثار میفرماید :

هر بیتی که در آن ذکر بہا، الله بنورد
مبارک گردد و برکت یابد موهبت الهی
بر آن خانه نازل شود نور الهی برآن
بناید نفات روح القدس در آن دمیده
شود . .

در مورد رقص

در سفرنامه مسطور:

"شب در تالار هتل بعضی مجلمل رقص
و نوا راشتند فرمودند اینگونه محافل
و عواید سبب فساد اخلاق است" انتہی

سفرنامه جلد اول ص ۲۰۰

در باره یوم شهادت حضرت اعلیٰ

يا حضرت علی قبل اکبر یوم شهادت ~~حضرت~~
حضرت اعلیٰ روحی لدمه الاطهر فدا است
اليوم یومی است که آفتاب حقیقت در پس
سحاب عنایت رفت امروز روزی است که آن
تن نازنین در خاک و خون غلطید امروز روزی
است که آن سینه بی کینه چون آئینه از
هزار رصاص مشبك شد امروز روزی است که
آن سراج الهی از زجاج جسمانی انگلاک
نمود امروز روزی است که ناله ملا، اعلیٰ
بلند است امروز روزی است که اهل ملکوت
با چشمی گریان و قلبی سوزان در فریما

و فعائد . ع ع

(نقل از کتاب ایام تسعه)

در مورد ضری بامرالله

در لوح بشیر البهی شیراز از قلم مارک مرکز
میناگ جل شانه نازل :
فوله الاعلى :

مکن نیست نفسی ضری بامرالله وارد آورد
و بجزای اعمال خویش نرسد نهایت اینست
که مهلتنی رهد نا سبب انتباہ گردد .
انتهی

مائده آسمانی جلد ۵ ص ۱۲۶

وقتی که ماموکیت کنونی دنیا را مشاهده مکنیم بطور
حتم باید این اختلافات ناچیز را خلی را فراموش کرد
متقاد به نجات بشریت بشتابیم شما باید به احیان تاکید کنیم
که این نکته را در نظر بگیرید ... تا هر گونه فکر استفاده
و ذکر کلمات درشت ریشه کن گردد باشد که روح نباشد
آلی درسته اسرار جامعه به سر بران آید و در عشق به او و خد
به آستان مقدسش ، جامعه آن مدینه را مستعد نماید .